

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 14Saz/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723101109
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Hauerlandová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:0723101109.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave sudkyňou JUDr. Ivanou Hauerlandovou, PhD. v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Pakistanská islamská republika, bez dokladu totožnosti, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, 930 07 Medveďov, zastúpený: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 2906/12, 810 05 Bratislava, IČO: 30798841, Kancelária Komárno, Dunajské nábrežie 14, 945 01 Komárno, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra slovenskej republiky, Prezídium policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Mobilná jednotka PZ Bratislava, Regrútska 4, 812 72 Bratislava, o prepustenie zo zaistenia, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu zamietá.
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Z administratívneho konania vyplýva, že dňa 29.05.2023 hliadka KDI PZ Bratislava bola vyslaná operačným dôstojníkom, na 70 kilometer diaľnice D2, kde sa mala po krajnici pohybovať jedna osoba. Hliadka po príchode na miesto spozorovala osobu, ktorú vyzvala podľa § 18/1 zák. č. 171/1993 Z. z. o PZ aby predložila doklad totožnosti, na čo lámanou angličtinou odpovedal, že nemá žiadny doklad a že pochádza z Pakistanu. O skutočnosti bola vyzhustená hliadka Mobilnej jednotky PZ Bratislava, ktorá je príslušná vo veci konať. Osoba bola následne eskortovaná na oddelenie Mobilnej jednotky PZ Bratislava hliadkou KDI. Osoba bola následne predvedená dňa 29.05.2023 v čase o 14.00 hod na Mobilnej jednotke PZ Bratislava podľa § 79 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, z dôvodu konania vo veci administratívneho vyhostenia. Vykonanými lustráciami v informačných systémoch Policajného zboru bolo zistené, že účastník konania nedisponuje oprávnením k zdržiavaniu sa na území Slovenskej republiky, resp. schengenského priestoru. Nakoľko sa účastník konania zdržiava na území Slovenskej republiky, resp. schengenského priestoru bez oprávnenia, správny orgán dňa 29.05.2023 podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov vydal Rozhodnutie o administratívnom vyhostení účastníka konania vedené pod č. PPZHCP-BA5-1764-010/2023-AV, pričom v predmetnom rozhodnutí nebola účastníkovi konania určená lehota na vycestovanie. Účastník konania naplnil dôvod pre rozhodnutie o administratívnom vyhostení a to podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov za neoprávnený pobyt. Správny orgán v predmetnom rozhodnutí o administratívnom vyhostení vylúčil odkladný účinok, nakoľko vyžadoval naliehavý všeobecný záujem, ako aj nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia bude opätovne ohrozený verejný poriadok, čo malo za následok, že toto rozhodnutie sa jeho doručení stalo vykonateľným a to dňa 29.05.2023. Účastník konania bol zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov za účelom výkonu administratívneho vyhostenia. Účastník konania bol umiestnený do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov (ďalej len „ÚPZC“), dĺžka doby zaistenia bola stanovená na nevyhnutne potrebný najviac do 29.06.2023. Dňa 29.05.2023 bola s účastníkom konania

spísaná zápisnica o vyjadrení účastníka konania v zmysle § 22 ods. 1 správneho poriadku vedená pod číslom PPZ-HCP-BA5-1764-012/2023-AV ktorej sa účastník konania vyjadril k jeho príchodu na územie Slovenskej republiky ako aj k dobe zdržiavania sa na území schengenského priestoru, že z Pakistanu odišiel asi pred 7 rokmi nelegálne do Iránu, následne do Turecka. Odtiaľ nelegálne prešiel do Grécka; kde žil asi 7 rokov. Pracoval tam ako maliar. Nakoľko v Grécku nedostal pobyt rozhodol sa ísť do Talianska. Nakontaktoval sa na Afganských prevádzáčov, pomocou ktorých prešiel do Macedónska a následne do Srbska do mesta Sombor. Tam bol niekoľko dní. Za sumu 1000€ mu afganský prevádzáč pomohli preliezť plot na Srbsko-Maďarskej hranici, kde ho následne zaradili do menšej skupiny. Tam ho čakalo pripravené auto. Bola to menšia dodávka bielej farby. Značku uviesť nevie. Išli niekoľko hodín. Podľa navigácie videl, že auto nesmeruje do Talianska ale išlo cez Slovensku smerom do Česka. Vodič mu povedal, že ich viez do Nemecka. Nakoľko tam nechcel ísť, povedal mu aby ho vysadil niekde pri vlakovkej stanici. To vodič odmietol a vysadil ho na diaľničnom odpočívadle. Odtiaľ sa chcel dostať na vlak a pokračovať do Talianska. Počas toho ako išiel popri diaľnici ho zadržala polícia. Nakoľko nebol výkon administratívneho vyhostenia č. PPZ-HCP-BA5-1764-010/2023-AV realizovaný v pôvodnej lehote zaistenia, t. j. do 29.06.2023, správny orgán dňa 28.06.2023 rozhodnutie o predĺžení zaistenia podľa PPZ-HCP-BA5-1764-026/2023-AV, kde bola stanovená dĺžka doby zaistenia do 29.09.2023.

2. Z posledného rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA5-1764-030/2023-AV vyplýva, že správny orgán vydal rozhodnutie o predĺžení zaistenia a stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac však do 29.11.2023, ktoré odôvodnil tým, že nakoľko bol výkon nútených návratov pozastavený kvôli krízovej situácii s pandémiou COVID-19, nebolo možné do 29.09.2023 realizovať vyhostenie účastníka konania. Z uvedeného dôvodu správny orgán vydal dňa 28.09.2023 rozhodnutie o predĺžení zaistenia č. PPZ-HCP-BA5-1764-030/2023-AV, v rámci ktorého určil dobu zaistenia maximálne do 29.11.2023, čo predstavuje 6 mesiacov od zadržania účastníka konania. Účastníkovi konania bola daná možnosť vyjadriť sa podľa § 22 odsek 1 zákona o správnom konaní pred vydaním rozhodnutia o predĺžení zaistenia dňa 28.06.2023, ako aj dňa 28.09.2023. V zápisniciach o podaní vyjadrenia č. PPZ-HCP-BA5-1764-025/2023-AV, PPZ-HCP-BA5-1764-029/2023-AV neuviedol žiadne nové skutočnosti majúce vplyv na priebeh konania. Výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení podľa § 84 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov zabezpečí policajný útvar, ak policajný útvar v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčil lehotu na vycestovanie. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení č. PPZ-HCP-BA5-1764-010/2023-AV zo dňa 29.05.2023 nebola určená lehotu na vycestovanie. Výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení podľa § 84 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov zabezpečí policajný útvar, ak štátny príslušník tretej krajiny nemôže vycestovať, pretože nemá platný cestovný doklad alebo prostriedky na vycestovanie. Účastník konania nemá cestovný doklad, s ktorým by mohol vycestovať a taktiež nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami na vycestovanie. Správny orgán v predmetnom rozhodnutí o administratívnom vyhostení vylúčil odkladný účinok, nakoľko to vyžadoval naliehavý všeobecný záujem, ako aj nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia bude opätovne ohrozený verejný poriadok, čo malo za následok, že toto rozhodnutie sa jeho dorúčením stalo vykonateľným. Nakoľko nebude výkon vyhostenia účastníka konania realizovaný v rámci pôvodnej lehoty zaistenia, t. j. do 29.09.2023, správny orgán podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov predlžuje zaistenia. Dňa 25.09.2023 bola správny orgán z ÚPZC Medvedov zaslaná žiadosť o predĺženie zaistenia účastníka konania. Účastník konania bol identifikovaný systémom RCMS (readmission case management system), nakoľko nebolo možné vystaviť účastníkovi konania náhradný cestovný doklad kvôli pretrvávajúcemu krízovému stavu, ktorý neumožnil výkon nútených návratov. Z dôvodu že krízový stav bol zrušený dňa 08.09.2023 bol požiadaný návratový špecialista agentúry FRONTEX o zistenie možnosti návratového letu na územie Pakistanskej islamskej republiky. Z uvedených dôvodov doba zaistenia t. j. do 29.09.2023 nie je dostačujúca, nakoľko proces vydania náhradného cestovného dokladu a núteného návratu môže trvať 1-2 mesiace. Predĺženie zaistenia je nevyhnutné na zabezpečenie náhradného cestovného dokladu a realizáciu vyhostenia na území Pakistanskej islamskej republiky. V tomto prípade je zrejmé, že účastník konania nemá zabezpečené žiadne ubytovanie na území Slovenskej republiky a ani nemá dostatočné finančné prostriedky, ani si ich nevie zabezpečiť. Z uvedeného je nespochybniteľne preukázané, že účastník konania by tieto stanovené podmienky nevedel splniť a preto účastník konania nemohol takúto povinnosť uložiť ako alternatívu voči jeho zaisteniu na výkon administratívneho vyhostenia. Správny orgán vychádzal zo zápisnice o podaní vyjadrenia účastníka konania č. PPZ-HCP-BA5-1764-009/2023-AV, ako aj zápisnice pred vydaním rozhodnutia o predĺžení zaistenia č. PPZ-HCP-BA5-1764-025/2023-AV a č. PPZ-HCP-BA5-1764-029/2023-AV. V uvedených zápisniciach účastník konania neuviedol, že by mal zabezpečené ubytovanie, resp. že disponuje potrebnými finančnými prostriedkami. Prostriedky správneho orgánu

určené na dodržiavanie podmienok pobytov cudzincov sú vymedzené tak, aby nedošlo k neprimeranému zásahu do ich základných ľudských práv a slobôd. V prípade, ak by správny orgán nepostupoval tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, účastníkovi konania by bola daná možnosť zdržiavať sa na neznámom mieste a tým by správny orgán mal minimálnu šancu na vykonanie opatrení za účelom zabezpečenia dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov platných na území Slovenskej republiky a členských štátov zo strany účastníka konania. Účastníkovi konania by bola daná možnosť ďalej páchať protispoločenskú činnosť, ktorou je zdržiavanie sa na území Slovenskej republiky a bez potrebného oprávnenia. V tomto prípade má správny orgán za to, že záujem spoločnosti je potrebné jednoznačne uprednostňovať pred záujmom jednotlivca, teda účastníka konania. Po preskúmaní všetkých skutočností a dôkazov správny orgán konštatuje, že k prebiehajúcemu konaniu o vyhostení, ktoré stále trvá, je zaistenie účastníka konania v súlade s článkom 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru. Zaistenie účastníka konania pre účely administratívneho vyhostenia je zákonným pozbavením slobody osoby proti ktorej prebieha konanie o vyhostení z územia Slovenskej republiky. Samotný základ pre začiatok konania o reálnom vyhostení z územia Slovenskej republiky v zmysle článku 5 ods. 1 písm. f) predmetného Dohovoru je nevyhnutná existencia rozhodnutia o administratívnom vyhostení z územia Slovenskej republiky. Správny orgán považuje túto podmienku za splnenú, čoho dôkazom je nespochybniteľná existencia vykonateľného rozhodnutia o administratívnom vyhostení vedeného pod číslom PPZ-HCP-BA5-1764-010/2023-AV zo dňa 29.05.2023 vydaného Mobilnou jednotkou Policajného zboru Bratislava, v ktorom bol účastníkovi konania určený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie členských štátov na dobu 3 (troch) rokov. K výkonu administratívneho vyhostenia priamo slúži inštitút zaistenie cudzinca.

3. Žalobca sa správnu žalobou zo dňa 18.10.2023 doručenou žalovanému dňa 18.10.2023 a správne mu súdu dňa 23.10.2023 domáhal prepustenia zo zaistenia a trov konania. Správnu žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.09.2023 bolo Žalobcovi doručené rozhodnutie žalovaného č.: PPZ-HCP-BA5-17645-030/2023-AV zo dňa 28.09.2023 o predĺžení zaistenia, ktorým Žalovaný podľa ust. § 88 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov rozhodol o predĺžení zaistenia Žalobcu dňom 28.09.2023 a o jeho umiestnení v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov. Podľa ust. § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov bola Žalovaným predĺžená doba zaistenia Žalobcu na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 29.11.2023. Rozhodnutie Žalovaného Žalobca prevzal dňa 28.09.2023. Žalobca s napadnutým rozhodnutím nesúhlasí. Napadnuté rozhodnutie žalovaného PPZ-HCP-BA5-1764-030/2023-AV zo dňa 28.09.2023 o predĺžení zaistenia žalobcu podľa § 88 ods. 4 do 27.09.2023 je nesprávne z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), a d), teda preto, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí o predĺžení zaistenia uvádza, že vo veci žalobcu rozhodol o predĺžení zaistenia podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov. Podľa ust. § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov bola Žalovaným stanovená dĺžka doby zaistenia Žalobcu na čas nevyhnutne potrebný, najdlhšie však do 25.10.2023. Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Žalobcu bolo potrebné zaistiť za účelom zabezpečenia prípravy alebo výkonu prevozu Žalobcu. Žalobca bol prvýkrát zaistený rozhodnutím Žalovaného dňa 29.05.2023 a umiestnený do ÚPZC Medveďov. Lehota zaistenia bola stanovená do 29.06.2023. Nakoľko výkon administratívneho vyhostenia nebol v pôvodnej lehote zaistenia zrealizovaný, bola Žalobcovi predĺžená lehota zaistenia do 29.09.2023. Keďže ani v tejto lehote nedošlo k výkonu administratívneho vyhostenia cudzinca, bola lehota zaistenia Žalobcovi predĺžená napadnutým rozhodnutím Žalovaného do 29.11.2023. Žalovaný neuskutočnenie výkonu administratívneho vyhostenia odôvodňuje tým, že výkon nútených návratov bo pozastavený kvôli krízovej situácii súvisiacej s pandemiou COVID-19. S týmto odôvodnením Žalobca nesúhlasí, nakoľko počas roku 2023 bolo vykonaných viacero nútených návratov cudzincov, a teda mohlo dôjsť aj k výkonu administratívneho vyhostenia Žalobcu. Rovnako je potrebné podotknúť, že krízová situácia súvisiaca s pandemiou COVID -19 bola odvolaná dňa 15.09.2023, a teda do 29.09.2023 mohol Žalovaný pristúpiť k výkonu administratívneho vyhostenia Žalobcu. Z napadnutého rozhodnutia Žalovaného vyplýva, že návratový špecialista agentúr FRONTEX bol požiadaný o zistenie možnosti návratového letu na územie Pakistanskej islamskej republiky až dňa 08.09.2023, a teda 4 mesiace od pôvodného zaistenia Žalobcu. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení Žalobcu nie je určená doba na vycestovanie Žalobcu. Z ustálenej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, kasačného súdu, ako aj Ústavného súdu SR vyplýva, že medzi zaistením a účelom zaistenia, t.j. medzi konaním o zaistení a konaním o administratívnom vyhostení je vzájomná súvislosť, a preto sa v žiadnom prípade nejedná o oddelené konania. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 264/09-81 zo dňa 19.10.2010, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 147/2013-50 z 09.10.2013, na článok 15 ods.

4 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (tzv. návratová smernica“). Bezpečnostná situácia v Pakistanskej islamskej republike, aj v súvislosti s dlhodobým vývojom v Afganistane, je zlá s tendenciou ďalšieho zhoršovania. Ako vyplýva z vyjadrenia Ministerstva zahraničných vecí uverejneného dňa 11.06.2022, situácia v Pakistane je nestabilná, hrozia útoky aj na civilné obyvateľstvo: „Vzhľadom na zhoršenú bezpečnostnú situáciu v krajine a možné riziká Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí SR dôrazne neodporúča občanom SR smerujúcim do Pakistanskej islamskej republiky cestovať do oblastí severozápadného Pakistanu susediacich s Afganistanom (provincia Khyber-Pakhtunkhwa, provincia Balučistan s vysokým rizikom sektárskeho a etnického násillia, Lahore, kde hrozia bombové atentáty). Upozorňujeme, že teroristické útoky a násillie majú stále vysokú tendenciu a nie sú teritoriálne obmedzené iba na uvedené najviac rizikové územia. Útok aj na civilné ciele je v súčasnosti možný prakticky na ktoromkoľvek mieste v Pakistane.“ Obdobné stanovisko k bezpečnostnej situácii v Pakistane zaujalo aj Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Teheráne zo dňa 11.05.2023: „Osobitne upozorňuje slovenských občanov na pretrvávajúce zvýšené bezpečnostné riziko teroristických útokov a únosov pre cudzincov vo veľkých mestách, predovšetkým v Karáči (aj vysoká kriminalita), provinciách FATA, Khyber - Pakhtunkhwa, Balučistan a Gilgit-Baltistan. V uvedených oblastiach sa uskutočňujú protiteroristické operácie a strety pakistanskej armády s bojovníkmi Talibanu, ktorý neustále hrozí cudzincom, že pokiaľ neopustia Pakistan, stanú sa terčom odvetných útokov.“ Zaistenie predstavuje výnimku zo základného práva na slobodu. Odňatie slobody použitím inštitútu zaistenia musí byť v súlade v dôležitými zárukami. Musí byť stanovené, riadne odôvodnené a nesmie byť svojvoľné, pričom musí byť riadne odôvodnené, aké prekážky bránia v uložení miernejšieho opatrenia, ktoré nezasahuje tak výrazne do ľudských práv a slobôd. Inštitút zaistenia výrazným spôsobom zasahuje do základných ľudských práv a slobôd jednotlivca, keďže dochádza k obmedzeniu, resp. k pozbaveniu osobnej slobody človeka. Preto je potrebné zaoberať sa každým prípadom individuálne, a to najmä keď sa stanoví maximálna možná dĺžka doby zaistenia. V tomto prípade tomu tak nebolo a dĺžka doby zaistenia bola stanovená len všeobecne bez dostatočného odôvodnenia použitia zaistenia.

4. Žalovaný sa k správnej žalobe vyjadril podaním zo dňa 23.10.2023 tak, že dňa 29.05.2023 bolo žalobcovi, vydané rozhodnutie o zaistení podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov a súčasne v zmysle § 88 ods. 4 stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 29.06.2023 za účelom výkonu administratívneho vyhostenia. Následne dňa 29.06.2023 bolo žalobcovi vydané rozhodnutie o predĺžení zaistenia podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, kde žalovaný stanovil dĺžku zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 29.09.2023. Následne dňa 28.09.2023 bolo žalobcovi vydané rozhodnutie o predĺžení zaistenia podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, kde žalovaný stanovil dĺžku zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 29.11.2023. Dňa 29.05. 2023 hliadka KDI PZ Bratislava bola vyslaná operačným dôstojníkom, na 70 kilometer diaľnice D2, kde sa mala po krajnici pohybovať jedna osoba. Hliadka po príchode na miesto spozorovala osobu, ktorú vyzvala podľa §18/1 zák. č. 171/1993 Z. z. o PZ aby predložila doklad totožnosti, na čo lámanou angličtinou odpovedal, že nemá žiadny doklad a že pochádza z Pakistanu. O skutočnosti bola vyrozumená hliadka Mobilnej jednotky PZ Bratislava, ktorá je príslušná vo veci konať. Osoba bola následne eskortovaná na oddelenie Mobilnej jednotky PZ Bratislava hliadkou KDI. Osoba bola následne predvedená dňa 29.05.2023 v čase o 14.00 hod na Mobilnej jednotke PZ Bratislava podľa § 79 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, z dôvodu konania vo veci administratívneho vyhostenia. Vykonanými lustráciami v informačných systémoch Policajného zboru bolo zistené, že žalobca nedisponuje oprávnením k zdržiavaniu sa na území Slovenskej republiky, resp. schengenského priestoru. Z uvedeného dôvodu bolo dňa 29.05.2023 začaté konanie vo veci administratívneho vyhostenia podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Nakoľko sa žalobca zdržiava na území Slovenskej republiky, resp. schengenského priestoru bez oprávnenia, žalovaný dňa 29.05.2023 podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov vydal rozhodnutie o administratívnom vyhostení žalobcu vedené pod č. PPZ-HCP-BA5-1764-010/2023-AV a následne vydal rozhodnutie o zaistení. Žalobca bol zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na výkon administratívneho vyhostenia, dĺžka doby zaistenia bola stanovená do 29.06.2023. Dňa 22.06.2023 bola na Mobilnú jednotku policajného zboru Bratislava doručená žiadosť (PPZ- HCP-BA5-1764-023/2023-AV) od Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov (ďalej len „ÚPZC Medveďov) vo veci predĺženia zaistenia u žalobcu. V predmetnej žiadosti sa uvádza, že žalobca bol zaevidovaný v systéme RCMS za účelom jeho identifikácie a následného vystavenia náhradného cestovného dokladu. Z doterajších skúsenosti je zrejmé, že tento proces môže trvať dva až tri mesiace. Na základe vyššie

uvedených skutočností správny orgán vydal rozhodnutie o predĺžení zaistenia vedené pod spisovým číslom PPZ-HCP-BA5-1764-026/2023-AV a stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný, najviac však do 29.09.2023. Dňa 25.09.2023 bola na Mobilnú jednotku policajného zboru Bratislava doručená žiadosť (PPZ-HCP-BA5-1764-027/2023-AV) od Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov (ďalej len „ÚPZC Medveďov“) vo veci predĺženia zaistenia u žalobcu. V predmetnej žiadosti sa uvádza, že z informačného systému RCMS bolo zistené, že žalobca bol príslušnými orgánmi Pakistanskej islamskej republiky identifikovaný a vystavenie náhradného cestovného dokladu závisí iba od žiadosti ÚPZC Medveďov. Náhradný cestovný doklad avšak doteraz nebol vyžiadaný vzhľadom na pretrvávajúci krízový stav, ktorý neumožnil výkon nútených návratov. Z dôvodu, že krízový stav bol ukončený, dňa 08.09.2023 bol požiadaný návratový špecialista agentúr FRONTEX o zistenie možnosti návratového letu na územie Pakistanskej islamskej republiky. Žalobcovi bola daná možnosť, aby sa vyjadril k prekážkam vyhostenia do Pakistanskej islamskej republiky. V uvedených zápisniciach žalobca uviedol, že v domovskej krajine je ťažká situácia a nechce sa tam vrátiť. Ďalej uviedol, že mu tam nehrozí trest smrti, resp. neľudské zaobchádzanie. Bola mu daná možnosť, či chce požiadať o azyl na území Slovenskej republiky, čo vo všetkých uvedených zápisniciach odmietol. K nepreskúmateľnosti rozhodnutia, na ktoré poukazuje právny zástupca žalobcu (nie je predpoklad, že bude prípustné zrealizovať jeho administratívne vyhostenie), najmä k absencii ďalších úkonov za účelom realizácie vyhostenia, žalovaný uvádza nasledovné:

- dňa 02.06.2023 bol so žalobcom realizovaný pohovor za účelom zistenia totožnosti
- dňa 19.06.2023 bola pracovníkmi ÚPZC Medveďov zaslaná žiadosť o vydanie náhradného cestovného dokladu
- dňa 25.09.2023 bola žalovanému doručená žiadosť o predĺženie zaistenia od pracovníkov ÚPZC Medveďov, v ktorej je uvedené, že žalobca bol stotožnený prostredníctvom systému RCMS a náhradný cestovný doklad je pripravený ale vzhľadom na pretrvávajúci krízový stav nebolo možné realizovať vyhostenie žalobcu do Pakistanskej islamskej republiky. Pracovník ÚPZC Medveďov taktiež uvádza, že žiada žalovaného o predĺženie zaistenia, vzhľadom na reálnu možnosť vyhostenia žalobcu.
- dňa 19.10.2023 bol žalovaným kontaktovaný pracovník ÚPZC Medveďov vo veci zaistenia žalobcu, pričom bolo pracovníkom ÚPZC Medveďov uvedené, že v súčasnosti vykonáva činnosti smerujúce k zabezpečeniu zaradenia žalobcu do spoločnej akcie JRO (joint return operation), ktoré sú nevyhnutné k návratu žalobcu do Pakistanskej islamskej republiky. (JRO alebo joint return operation je spoločná návratová operácia zameraná na vyhostenie nelegálne sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín leteckou cestou. Iniciatívu na takúto operáciu prevezme jeden členský štát, ktorý vyzve ostatné členské štáty na účasť.)

Žalovaný nezakladá napadnuté rozhodnutie iba na dôvodoch poukazujúcich na súlad príslušného rozhodnutia so zákonom o pobyte cudzincov. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukázal na komunikáciu s pracovníkmi ÚPZC Medveďov zo dňa 25.09.2023, a teda v časti odôvodnenia, v napadnutom rozhodnutí žalovaný uvedené odôvodňuje, že prostredníctvom systému RCMS bol žalobca stotožnený, na základe čoho mu bude vystavený náhradný cestovný doklad potrebný k vyhosteniu. Medzinárodná organizácia pre migráciu (IOM) podporuje humánnu a riadenú migráciu, ktorá prináša prospech všetkým. Poskytuje služby, poradenstvo a pomoc vládaj aj migrantom. Túto svoju iniciatívu premietla aj do projektu RSCM. V danom projekte IOM poskytuje podporu pre systém RCMS a koncových užívateľov. Účelom systému RCMS je stotožnenie cudzích štátnych príslušníkov Pakistanskej islamskej republiky a koncových užívateľov. Žalovaný má za to, že organizácia IOM by sa nepodieľala na projektoch, ktorými by boli porušované základné ľudské práva a slobody a v prípade, ak by bola zlá bezpečnostná situácia v Pakistanskej islamskej republike nepodieľala by sa vôbec na činnosti projektu RSCM. Informácie dostupné na: <https://pakistan.iom.int/news/readmission-case-management-system-rcms>. V minulosti Slovenská republika stotožnila štátnych príslušníkov Pakistanu, následne im boli prostredníctvom zastupiteľského úradu vystavené náhradné cestovné doklady a boli letecky vyhostení. V roku 2022 išlo o 3 štátnych príslušníkov Pakistanu, v roku 2021 išlo o 39 štátnych príslušníkov Pakistanu, vid'. Štatistický prehľad legálnej a nelegálnej migrácie cudzincov na Slovensku v roku 2022, dostupný na: https://www.minv.sk/swift_data/source/policia/hranicna_a_cudzinecka_policia/rocniky/rok_2022/2022-rocnika-UHCP-SK.pdf. Odporúčanie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, necestovať do Pakistanskej islamskej republiky, je tak, ako je v ňom uvedené, určené pre občanov Slovenskej republiky. Mieru rizika pri cestovaní do Pakistanskej islamskej republiky nemožno chápať všeobecne a uplatňovať ju na občanov Slovenskej republiky a občanov Pakistanskej islamskej republiky rovnako. Treba brať do úvahy, že žalobca ako občan Pakistanskej islamskej republiky disponuje osobnou a miestnou znalosťou v danej krajine, na základe čoho sa môže vyvarovať rizikovým miestam a udalostiam. Samotné Ministerstvo

zahraničných vecí a európskych záležitostí (ďalej len „MZV SR“) odporúča slovenským občanom pri návšteve Pakistanskej islamskej republiky spolupracovať s miestnym sprievodcom, ktorý disponuje miestnou znalosťou. MZV SR taktiež uvádza, že ohrození sú najmä turisti zo západných krajín a inštitúcie a budovy západných krajín. V prípade bezpečnostnej situácie v Pakistanskej islamskej republike je nutné podotknúť, že Pakistan je 33 najrozľahlejšia krajina sveta pričom jej rozloha je v porovnaní so Slovenskou republikou takmer 18 násobná a počet obyvateľov je viac ako 44 krát násobne vyšší. Žalovaný má za to, že v prípade rozsiahlych krajín ako je Pakistanská islamská republika, nemožno vyhodnocovať mieru rizika v danej krajine celoplošne. Samotné MZV SR odporúča slovenským občanom vyvarovať sa konkrétnym zónam a nie krajine ako takej. Je potrebné spomenúť, že pokiaľ žalobca má skutočnú obavu o svoj život v Pakistanskej islamskej republike, mohol požiadať o jednu z foriem medzinárodnej ochrany už v prvej bezpečnej krajine, v tomto prípade v Grécku, kde žil sedem rokov. Uvedené stanovisko podporuje aj rozsudok Správneho súdu v Bratislave Sp. zn.:14Saz/1/2023 zo dňa 23.06.2023, v ktorom súd konštatuje, „že sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že odporúčanie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky necestovať do Pakistanskej islamskej republiky je určené pre občanov Slovenskej republiky a že ak žalobca má skutočnú obavu o svoj život v Pakistanskej islamskej republike, mohol požiadať o jednu z foriem medzinárodnej ochrany“. K uvedenej problematike je potrebné dať do pozornosti aj Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 24. júla 2023 sp. Zn. 6 Sak/2/2023, ktorý zamietol kasačnú sťažnosť proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave Sp. zn.:14Saz/1/2023 zo dňa 23.06.2023. V uvedenom rozsudku sa Najvyšší správny súd SR zaoberal aj tvrdeniami o zlej bezpečnostnej situácii v krajine pôvodu žalobcu. Najvyšší správny súd SR sa „stotožňuje s právnym posúdením správneho súdu, ktorý prekážky vyhostenia žalobcu do krajiny pôvodu neidentifikoval“. Žalovaný má za to, že zaistenie žalobcu vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a teda z podkladov, ktoré si žalovaný zabezpečil k vydaniu napadnutého rozhodnutia. Žalovaný skúmal podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, či účel zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny naďalej trvá. Žalovaný považuje zaistenie žalobcu na výkon administratívneho vyhostenia za účelné a efektívne, vecne správne a v každej časti aj dostatočne odôvodnené. Žalovaný so zaistením súhlasí a považuje ďalšie zaistenie žalobcu za účelné, žalovaný žiada Správny súd v Bratislave, aby správnu žalobu Rozsudkom zamietol ako nedôvodnú.

5. Správny súd v Bratislave ako súd vecne, miestne a kauzálny príslušný [§ 10, § 13 ods. 3, § 17 písm. a) SSP] v konaní o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia podľa § 221 ods. 2 SSP, posudzujúc správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) preskúmal zákonnosť trvania zaistenia žalobcu realizovaného na podklade rozhodnutia o zaistení, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, a podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu podľa § 206 ods. 4 SSP dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

6. Podľa § 221 ods. 1 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

Podľa § 221 ods. 2 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení. Podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar bezodkladne vydá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny rozhodnutie o zaistení a umiestni štátneho príslušníka tretej krajiny v zariadení. Ak totožnosť

zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny nemožno bezodkladne zistiť, policajný útvar k rozhodnutiu o jeho zaistení pripojí také dôkazy, aby táto osoba nemohla byť zamenená s inou osobou.

Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

Podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane na základe postupu stanového zákonom: zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu, alebo osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vypovedaní alebo vydaní.

Podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa čl. 8 ods. 2 Dohovoru štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

Podľa čl. 15 ods. 1, druhá veta, Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (ďalej len „tzv. návratová smernica“) zaistenie sa vždy uskutočňuje na čo najkratšie obdobie, trvá, len pokiaľ prebiehajú prípravy na odsun, a vykonáva sa s náležitou starostlivosťou.

Podľa čl. 15 ods. 4 návratovej smernice Zaistenie prestáva byť odôvodnené a dotknutá osoba sa bezodkladne prepustí, ak už z právnych alebo iných dôvodov neexistuje odôvodnený predpoklad na odsun alebo už neplatia podmienky ustanovené v odseku 1.

7. Žalobca sa správnu žalobou podanou podľa § 221 ods. 2 SSP domáhal prepustenia zo zaistenia, čo znamená, že predmetom súdneho prieskumu nie je preskúmanie zákonnosti samotného rozhodnutia o zaistení podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov (teda, či boli dané dôvody jeho zaistenia, riadne osvedčený účel a splnené ďalšie zákonné podmienky), ale posúdenie, či v prípade žalobcu nastali alebo nenastali také okolnosti, pre ktoré by jeho zaistenie prestalo napĺňať stanovený účel, v dôsledku čoho by muselo byť nariadené jeho prepustenie zo zaistenia [v zmysle § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov je potrebné skúmať trvanie jeho účelu počas celej doby zaistenia].

8. Žalobca smeruje svoje námietky a súvisiace argumenty voči rozhodnutiu o zaistení, nie však voči trvaniu zaistenia a jeho zákonnosti a ktoré by svedčili pre jeho prepustenie zo zaistenia z dôvodu, že jeho zaistenie už nie je účelné a efektívne. Právoplatné rozhodnutie o zaistení, ktoré tvorí podklad následného trvania zaistenia, je potrebné prezumovať za zákonné čo sa týka preukázania dôvodov a splnenia podmienok zaistenia. Rovnako či nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky možno skúmať iba v rámci žaloby podľa § 221 ods. 1 SSP a nie žaloby o prepustenie žalobcu zo zaistenia podľa § 221 ods. 2 SSP.

9. Predmetom súdneho prieskumu je, ak boli dané dôvody zaistenia v čase vydania rozhodnutia, či tieto naďalej trvajú aj v čase rozhodovania správneho súdu, teda či je zaistenie žalobcu naďalej účelné a nie je daný dôvod na prípadné prepustenie zo zaistenia.

10. Správny súd pristúpil k posúdeniu námietok žalobcu, či ku dňu rozhodovania správneho súdu možno skonštatovať, že účel zaistenia u žalobcu je daný.

11. Správny súd konštatuje, že žalobca je zaistený ku dňu rozhodovania správneho súdu od 29.05.2023, žalobca sa s príslušnými predĺženiami nachádza v zaistení päť mesiacov, maximálna základná lehota zaistenia má uplynúť dňa 29.11.2023, počas tejto doby žalovaný vykonával úkony smerujúce k vyhosteniu z územia Slovenskej republiky.

12. Zo žiadosti ÚPZC Medveďov zo dňa 25.09.2023 vyplýva, že z informačného systému RCMS bolo zistené, že žalobca bol príslušnými orgánmi Pakistanskej islamskej republiky identifikovaný, osobu sa

podarilo identifikovať a NCD je pripravený. Z dôvodu, že krízový stav bol ukončený dňa 15.09.2023 bol požiadany návratový špecialista agentúry FRONTEX o zistenie možnosti spoločného návratového letu na územie Pakistanskej islamskej republiky. Na základe vyššie uvedených skutočností má ÚPZC Medved'ov za to, že existuje reálna možnosť výkonu vyhostenia žalobcu.

13. Obmedzenie osobnej slobody nemôže byť svojvoľné, ale zo zákonom stanovených dôvodov. Ak zákon umožňuje zaistenie za účelom vyhostenia na dobu 6 mesiacov, súd bez ďalšieho konštatuje, že zaistenie počas tejto doby je na základe a v medziach zákona.

14. Pokiaľ ide o účelnosť zaistenia v čase rozhodovania o zaistení, ako aj v čase rozhodovania o prepustení, správny súd uvádza, že sa nestotožnil s názorom žalobcu, že má byť prepustený.

15. Inštitút zaistenia cudzinca je v zmysle čl. 8 ods. 2 Charty základných práv a slobôd zákonným titulom pre obmedzenie osobnej slobody jednotlivca, ktorá je ako základné ľudské právo zaručená čl. 8 ods. 1 Charty a jeho presnú dobu nie je možné predbežne presne určiť, nakoľko závisí od množstva podstatných faktorov, medzi ktoré okrem iného patrí zdravotný stav zaisteného, jeho spolupráca, komunikácia medzi štátnymi orgánmi Slovenskej republiky (ďalej aj „SR“) a ostatnými štátmi, ktorých sa nútený návrat cudzinca týka, tiež vybavenie všetkých náležitostí potrebných na riadne dodržanie postupu upraveného medzinárodnými dohodami, ktorými sú dotknuté krajiny signatármi.

16. Dobu zaistenia do 29.11.2029 žalovaný určil na základe svojej úvahy, pričom nevybočil zo zákonného rámca, ktorým je zaistenie maximálne na dobu 6 mesiacov, v čase rozhodovania o prepustení nebolo preukázané, že by reálny podklad pre zaistenie prestal z právnych alebo iných dôvodov existovať, naopak bolo bezpečne preukázané, že zaistenie je v prípade žalobcu účelné z dôvodu, že úkony, ktoré boli počas zaistenia viedli k vystaveniu náhradného cestovného dokladu, ktorý je pripravený a sú vykonávané úkony k zisteniu možnosti spoločného návratového letu na územie Pakistanskej islamskej republiky.

17. V prípade zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) sa v priebehu zaistenia skúma aj vyhostiteľnosť cudzinca. Vo vzťahu k vyhosteniu cudzinca sa v čase rozhodovania o zaistení skúma iba splnenie podmienky, či je cudzinec zaistený buď podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) zákona o pobyte cudzincov.

18. Správny súd konštatuje, že obmedzenie osobnej slobody žalobcu je aj v čase rozhodovania správneho súdu na základe zákona a zo zákonných dôvodov.

19. Žalobca v podanej žalobe namietal aj ďalšie nedostatky rozhodnutia o zaistení, ktoré sa však netýkali trvania účelu zaistenia a preto sa s nim správny súd, konajúci na podklade správnej žaloby podľa 221 ods. 2 SSP nemohol bližšie vysporiadať. Navyše námietky sú skôr nekonkrétne, týkajúce sa iba všeobecného nesúhlasu s odôvodnením rozhodnutia o zaistení a absentuje v nich akákoľvek okolnosť, ktorej nezohľadnenie mohlo zavážiť v posudzovaní trvania zaistenia ako neúčelného.

20. Žalobca poukazoval na bezpečnostnú situáciu v Pakistanskej islamskej republike, žalovaný poukázal rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 24. júla 2023 sp. zn. 6 Sak/2/2023, ktorý zamietol kasačnú sťažnosť proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave Sp. zn. 14Saz/I/2023 zo dňa 23. júna 2023, v ktorom sa Správny súd v Bratislave stotožnil s argumentáciou žalovaného, že odporúčanie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky necestovať do Pakistanskej islamskej republiky je určené pre občanov Slovenskej republiky. V uvedenom rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 24. júla 2023 sp. zn. 6 Sak/2/2023 sa Najvyšší správny súd SR zaoberal aj tvrdeniami o zlej bezpečnostnej situácii v krajine pôvodu žalobcu, ktorý sa „stotožnil s právnym posúdením správneho súdu, ktorý prekážky vyhostenia žalobcu do krajiny pôvodu neidentifikoval“.

21. Súd konštatuje, že tieto skutočnosti boli publikované dňa 11.06.2022, podľa ktorých Veľvyslanectvo SR v Teheráne neodporúča turistické cesty do Pakistanu a odporúča spolupracovať s vierohodným domácim partnerom, ktorý by mal byť schopný poskytnúť čo najvyššiu úroveň bezpečnosti pri pohybe po krajine. Bezpečnostná situácia v krajine, aj v súvislosti s dlhodobým vývojom v Afganistane, je zlá s tendenciou ďalšieho zhoršovania. Vzhľadom na zhoršenú bezpečnostnú situáciu v krajine a možné riziká Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí SR dôrazne neodporúča občanom

SR smerujúcim do Pakistanskej islamskej republiky cestovať do oblastí severozápadného Pakistanu susediacich s Afganistanom (provincia Khyber-Pakhtunkhwa, provincia Balučistan s vysokým rizikom sektárskeho a etnického násillia, Lahore, kde hrozia bombové atentáty). Upozorňujeme, že teroristické útoky a násillie majú stále vysokú tendenciu a nie sú teritoriálne obmedzené iba na uvedené najviac rizikové územia. Útok aj na civilné ciele je v súčasnosti možný prakticky na ktoromkoľvek mieste v Pakistane. Hrozí vysoké riziko útoku na zahraničné osoby a objekty, prevažne z krajín západného sveta. Únosy s cieľom získania výkupného majú stúpajúcu tendenciu. Aj oblasti, ako napr. Gilgit-Baltistan, ktoré boli považované za bezpečné, zaznamenali útoky teroristov, ktorých obeťami boli už aj slovenskí občania. Ohrozené sú budovy západných spoločností, vládne objekty a úrady, kresťanské zariadenia. Vyhýbajte sa veľkým zhromaždeniam ľudí, správajte sa nenápadne, dbajte na opatrnosť aj v reštauráciách, na trhoviskách, pri prehliadke pamätihodností a v hoteloch. Mimoriadne vysoké riziko sektárskeho a etnického násillia je v meste Karáči, kde je aj vysoká úroveň bežnej kriminality. Veľvyslanectvo neodporúča cesty autom z Iránu do Pakistanu.

22. Čas zaistenia bol určený do 29.11.2023 a bol vymedzený s ohľadom na zabezpečenie vyhostenia žalobcu. V tomto rozsahu považuje správny súd časové vymedzenie zaistenia spolu s vykonanými úkonmi, za dostatočné.

23. Na základe vyššie uvedeného správny súd podľa § 229 SSP správnu žalobu pre jej nedôvodnosť zamietol.

24. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP tak, že žalovanému podľa § 168 SSP podľa nárok na náhradu trov konania nepriznal, keď neboli tvrdené a súd nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by to bolo možné spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote sedem dní od jeho doručenia oprávnenému subjektu, a to na Správnom súde v Bratislave (§ 443 ods. 2 SSP).

Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Rozsudok správneho súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu správneho súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia [§ 446 ods. 2 písm. d) SSP].

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa [písm. a)]; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) [písm. b)]; je žalovaným Centrum právnej pomoci [písm. c)].